

res. Samme Powell har sagt, at han gerne ser, at FN får en rolle, men det skal være, fordi det så bliver lettere at samle penge ind til genopbygningen.

Så har vi fået det signal fra Washington, at genopbygningen måske kan uddelegeres lidt, men kontrollen skal der ikke herske tvivl om. Den situation fremstår på samme måde også efter møder mellem Bush og Blair i går og i dag. Det er samme hovedproblem.

Det andet hovedproblem er den måde, krigsmagterne med USA i spidsen kører sine egne selskaber i stilling til lukrative opgaver. De oplysninger, vi hidtil har fået om planerne for genopbygning, bærer på mange måder arrogante besættelsesmagters stempel.

Genopbygningen skal overvejende betales af irakiske olieindtægter. Det vil sige, at der fra dag 1 skal lægges beslag på olien med alt, hvad det indebærer af koncessioner til besættelsesmagternes og særlig USA's egne selskaber.

Derfor er det noget ildevarslende at se regeringen forsøge at bringe danske olieinteresser direkte ind i et forslag til genopbygningen. På anden måde kan vi i hvert fald ikke læse den lille anbefaling af at bruge den danske erfaring. Det står ikke nærmere uddybet, om der tænkes på dengang, da A.P. Møller fik nordsøolien foræret, men det er da i hvert fald tænkbart.

Vi skal ikke i den her debat tage stilling for eller imod selve forslaget. Jeg vil alligevel sige, at det, regeringen beder Folketinget om, er en blankocheck til en hvilken som helst model for genopbygningen.

Vi har i den senere tid hørt regeringen plædere for, at FN får en central rolle, hvad det så end er. Men vi kender ikke udfaldet, så inden for rammerne af det forslag, regeringen har fremlagt, er der magelig plads til at støtte en USA-domineret besættelse, der bruger Iraks olie til at fylde lommerne på USA og koalitionsparternes selskaber.

I den forbindelse mener vi altså, at der er en folkeretlig diskussion. Der er ingen folkeretlig diskussion, der omhandler, hvorvidt man kan yde nødhjælp, men der eksisterer en folkeretlig diskussion om, hvilket mandat man har til at gå ind og gennemføre en besættelse af Irak.

Man kan diskutere, hvad resolution 1441 rent faktisk gav adgang til. Regeringen fortolker det på den måde, at det gav adgang til at afvæbne Saddam Hussein, men hvor er den FN-resolution, som giver adgang til, at danske, engelske og amerikanske tropper kan besætte Irak i en

længere periode? Det vil jeg gerne have udenrigsministerens svar på.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti indstiller beslutningsforslaget til forkastelse. Det gør vi, bl.a. fordi vi i Finansudvalget har argumenteret for, at aktstykket nr. 111 bliver færdigbehandlet i Finansudvalget for at undgå en unødigt forsinkelse af den nødhjælp, som jo er en del af aktstykket, og som Danmark under alle omstændigheder må bidrage med.

Kl. 17.30

Kristeligt Folkeparti er enig med regeringen i, at Danmark bør tage et medansvar for at afhjælpe Irakkrigens katastrofale konsekvenser for ikke mindst civilbefolkningen. Humanitær bistand på kort sigt og genopbygningsbistand efter krigen er helt påkrævet, og som krigsførende part påhviler der i særdeleshed Danmark et stort ansvar.

Men når det kommer til den praktiske hjælp, er Kristeligt Folkeparti meget utilfreds med de holdninger, regeringen har tilkendegivet.

For det første finder vi, at finansieringen er helt forkert. Regeringen vil tage 350 mio. kr. fra forskellige konti under ulandsrammen. Der burde findes nye penge til det formål, uanset at regeringen fastholder, at finansieringen af aktstykket ikke vil give anledning til afbrydelse eller forsinkelse af planlagte indsatser.

Selv uden en Irakkrig er det vores opfattelse – og jeg tror, at Folketinget vil dele den – at der under alle omstændigheder havde været hårdt brug for de 350 mio. kr. til indsatser andre steder i verden. Konsekvenserne bliver altså senere på året akkurat de samme, som de var i forbindelse med f.eks. Kosovokrigen, hvor Danmark også ydede humanitær bistand og genopbygningsbistand. Nødhjælp, genopbygningsbistand m.v. kommer til at gå fra den langsigtede bistand til f.eks. lande i Afrika.

Dertil kommer, at aktstykket næppe heller er det sidste af slagsen. Irak har både nu og efter en krig brug for massiv bistand. Kristeligt Folkeparti mener, at behovet for nye penge til at finansiere aktstykkets formål absolut forstærkes af, at ulandsbistanden siden VK-regeringens tiltræden er blevet kraftigt reduceret. Og det i sig selv forstærker den problemstilling, som jeg her har nævnt, omkring behovet for at finde nye